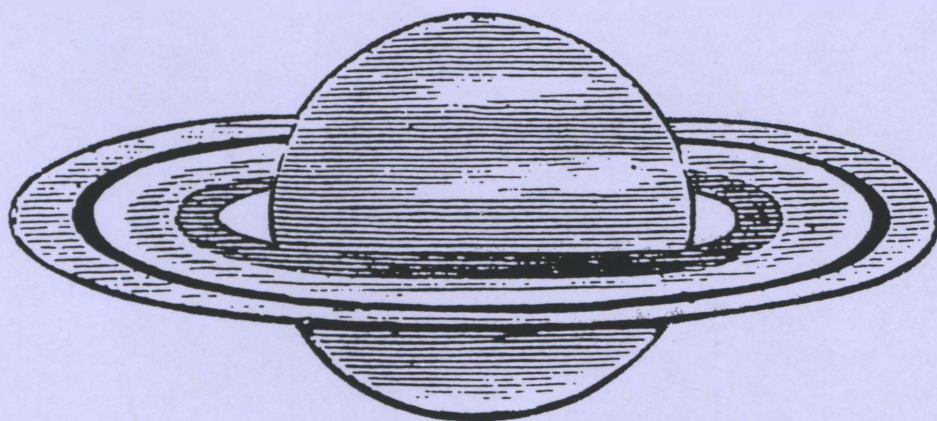

SAT-URNUS

UFO-logi Astronomi
Parapsykologi m.m.

utgiven av:
Sala Amatörförening
för
Tvärvetenskap

Det rätta ordet, kan beröva
din fiendes kniv dess skärpa!

SATURNUS NR 2-92

MEDLEMSBLAD FÖR SALA AMATÖRKLUBB
FÖR TVÄRVETENSKAP.

ÄNS. UTG.: GUDRUN AHLIN

RED. MIA SÖDERBERG

KONTAKT MED OSS KAN SKE PÅ TELE:

0224-10482, el. 15522 el.

ADR: AGUELIG. 18, 73330 SALA.

Utkommer t.v. med 2 nr/år.

HEJSAN,

Nu är det snart slut på detta år och det här numret blir alltså det sista för i år. Nästa år hoppas vi återkomma med bättre och spännande artiklar, förhoppningsvis med god hjälp från våra medlemmar. Så hör av er är ni snälla!

Under hösten har vi träffats varannan tisdag; föreläsare har vi inte haft många av, men de som dykt upp har varit intressanta, tex. Birgitta Hammarsten, som pratade om hypnos och fick tyst på Mats N genom suggestion.

Håkan Ekstrand dök upp och berättade roligt och med inlevelse om Hessdalen. Han har lovat återkomma för att berätta om magnetfält o.d. Vi har också, efter nästan 2 år, fått se bildspelet "Förntida Gåtor". Marianne Calissendoff visade praktiskt hur "Holistisk Puls" fungerar.

Den 24/11 kommer Claes Swahn hit och berättar om "Nunnorna i Portugal" och andra oförklarliga händelser.

SAT prenumererar på tidskriften Fourteen Times och den som vill låna den kan kontakta mig.

Ake Johansson har UFO-Aktuellt för den som vill låna den.

Inför nästa år, vore det roligt om ni kunde skaffa fram fler medlemmar till klubben, liksom förslag på intressanta föreläsare, ge förslag på bra böcker och filmer. Allting är i stort sett av intresse.

Mats N har föreslagit årsmötet till den 9 febr. 1993, vi återkommer om detta. Skall på detta årsmöte välja ny ordförande, eftersom Bosse inte tycker att han orkar och hinner med detta förtroende längre.

Så får vi tacka för det här året, och, fastän tidigt, önska en God Jul och ett Gott Nytt År.

Gudrun

②

Den Nya Tiden

Predikanterna pekar mot himlen
och viftar med Guds tegelstensroman.
Ungörarna gör under.
Frälsarna döper och köerna lovprisar.
De renläriga delar ut tvättråd.

Healarna healas de ännu ohealade.
Akupunktörerna punkterar.
Zon-terapeuterna knådar trampdynor.
Terapierna trängs på den nya tidens tröskel.
Primalskrikarna ylar och hyperventilerarna snabbbandas.

De andliga sökarna håller varandras händer
och nedkallar ljus över sig själva.
Profeterna blöter pekfingret
och inväntar blåsten från morgondagen.
Astrologerna vecklar ut sina stjärnkartor.

Parapsykologerna pillar med sina patetiska experiment.
UFO-logerna rotar bland skärvorna av alla krossade tefat.
Grafologerna håller stilen.
Spågummorna blandar och ger.
Grottornas kristaller bryts loss ur mörkret.

Meditatörerna leviterar.
Medierna mumlar och mässar.
Shamanernas lärlingar knatar på glödande kol.
Åtskilliga i världen påstår sig vara Jesus,
och säkert tusen har varit Napoleon i tidigare liv.

Det må vara hur det vill med allt detta:

OCH TVIVLARNÄ PEKAR FINGER,
VETENSKAPSMÄNNEN VARNAR
OCH FÖRMANAR.
EXPERTERNA FÖRDÖMER
OCH HÄNVISAR TILL VARANDRA.

Alen doppar ännu sin gren i floden.
Berget ligger där berget ligger.
Biet har inte slutat besöka hedens ljungblom.
Och ljuset och tystnaden
i varje människas hjärta
är fortfarande det enda som överlever
när alla flyktiga bevis och förlista sanningar
slår som vrakspillror mot våra stränder.

Ljuset och tystnaden.

Skriven av Stefan Demert

NÄR LIVET SLACKS AV LÅGOR?

En söndag i januari 1980 gjorde dottern till 73-åriga Henry Thomas en gräslig upptäckt, när hon anlände till faderns hus i Wales. Det var brännande hett i vardagsrummet och allt var täckt av fett sot.

På golvet låg de sorgliga resterna av Henry Thomas - en hög fin aska och nedersta delen av hans ben. Den engelske rättsmedicinaren David Gee antog att Thomas hade avlidit som följd av ett omdiskuterat fenomen, som kallas spontan självförbränning, på engelska Spontaneous Human Combustion, förkortat SHE.

Det är karakteristiskt för påstådda SHC-offer att kroppen är nästan helt förstörd, medan det sällan finns några spår av brand runt liket. Från krematorier vet man att en så total förstöring av ett lik kräver så höga temperaturer att det borde förvandla omgivningen till ett inferno av eld.

På 1800-talet fick alkoholism skulden för rapporterade SHC-fall. Man ansåg att offren var så genomdränkta med alkohol att de var speciellt lättantändliga. Idag lutar experter åt mer ovanliga förklaringar som att störningar i jordens magnetfält och psykisk sjukdom leder till en spontan kortslutning i kroppens celler.

Ur Illustrerad Vetenskap 9/92

BOKTIPS!

DEN TIBETANSKA DÖDS-
BOKEN av
W.Y. Evans - Wentz.

Boken används i första hand om ett brevvarium, som reciteras när döden när en människa. Den är också avsedd som vägledning för de levande. Som bidrag till vetenskapen om döden i tillvaron efter döden och om återfödelsen, betraktas detta verk om unikt bland världens heliga böcker.

BERGHS förl.

Professor Björn Nordenström har med hjälp av elektricitet botat tre av fyra cancerpatienter i Kina.

Svensken som botar cancer med el

AB
24/10-92

MALMÖ. Den svenske cancerforskaren Björn Nordenströms metod att behandla cancer med hjälp av elektricitet har varit mycket framgångsrik när den tillämpats i Kina. Tre av fyra patienter har botats, skriver Arbetet.

Björn Nordenström, professor emeritus vid Karolinska sjukhuset, har inte fått sin behandlingsmetod anamman i Sverige. I Kina har den dock tillämpats i stor skala.

Vid den pågående internationella cancerkonferensen i Beijing har resultat från behandling av

2 156 patienter med Björn Nordenströms likströmsmetod redovisats. I 78 procent av fallen har behandlingen varit framgångsrik, uppger Arbetet. Det innebär att cancer helt försvunnit eller att tumören minskat i storlek med 50 procent.

366 patienter hade behandlats för hudcancer och här var metoden framgångsrik i 92 procent av fallen.

För lungcancer (593 fall) var resultatet 78,5 procent, för levercancer (388 fall) 75,7 procent. (TT)

Tryck dig till sömns

De flesta människor kan periodvis ha svårt att somna. Man ligger där i sängen och tankarna fladdrar hit och dit. Till slut är det svårt att sova bara för att man vet att man måste få lite sömn. Och då blir man ännu mer vaken...

Nästa gång du har sömnproblem, prova zonmassage. Massera området mellan stortån och "pektån". Tryck sedan där under en minut. Upprepa samma sak med den andra foten. Sov så gott!

JAG BLEV RÄDD- DAD TILL LIVET

ÅR-92

- av utomjordiska varelser...

■ Vad driver en läkare att ge sig ut och berätta om sitt möte med utomjordiska och hur reagerar hon på kritiken? Jag stämde möte med henne för att försöka reda ut begreppen.

Den finska läkaren Rauni-Leena Luukanen-Kilde hävdar i sin nya bok, "Sändebud från stjärnorna", att hon haft och har kontakt med utomjordiska varelser. Detta kontroversiella påstående har gjort att hon känt sig manad att ge sig ut på en lång föreläsningsturné. Jag mötte henne i Malmö på Kulturhuset, Pantbanken. Runt 200 personer trängdes för att få lyssna på Rauni-Leenas budskap från stjärnorna. Intresset var så stort att hon blev bombarderad med frågor om ett liv efter döden och om vår kontakt med andra civilisationer.

- De utomjordiska är vår framtid, säger Rauni-Leena utan att blinka. Själv har jag vid flera tillfällen haft kontakt med dem. De flesta ser inte ut som vi, utan mer som figuren ET, från filmen med samma namn. Med vår begränsade tanke tror vi att intelligenta varelser måste se ut som oss, men det är helt fel. Jag har även mött varelser som är upp till tre meter långa, skrattar hon. Rauni-Leena ger ett skärpt och intelligent intryck. Hon är långtifrån någon drömmare eller oberoäknelig person. Tvärtom!

BLEV VARNAD FÖR ATT KÖRA BIL

Sin första kontakt med en utomjordisk varelse fick Rauni-Leena 1985 då hon arbetade som chefsläkare i Lappland. Den 8 mars satt hon och skrev automatskrift, dvs någon annan förde pennan och skrev meddelande åt henne. "Pennan" skrev att hon inte skulle ta bilen idag eller åka på den skidresa som hon planerat. Rauni-Leena blev då så arg att hon tog hårt om pennan och sa: "Du existerar inte." Och trots varningen hoppade hon i bilen och körde iväg. Hon hann inte mer än 14 km när hon upptäckte att hon körde fel väg. "Det är in-

te sant. Här har jag bott i tolv år och kör ändå fel", säger hon samtidigt som hon bromsar och väjer för en buss. Bilen slirar och slår runt flera varv innan den till slut kraschar.

- Bilen blev helt kraschad och jag slog mig rejält i huvudet. Det enda jag minns är att det kändes som om jag svävade ut ur min kropp och sen blev allt svart. När jag vaknar upp ser jag en en meter hög varelse framför mig. Jag kunde inte se om det var en man eller kvinna. Varelsen gjorde en rörelse mot min lever. Då visste jag inte att min lever hade spruckit och att jag blödde invärtes. Om man blöder från levern tar det en halvtimme innan man dör. När jag såg åt andra hållet stod en sjuksköterska från bussen där för att hjälpa mig. Då sa jag att vi är två. Ta den här personen också och menade varelsen. Men de sa: "Du är ensam."

- De började leta efter någon annan medan jag hela tiden klart framför mig såg varelsen. Jag förstod inte varför de inte såg honom! De talade om att jag hallucinerade, men för mig var det verklighet. Plötsligt så försvann varelsen och jag blev medvetlös igen. Sedan dröjde det en månad innan jag skrev automatskrift igen. Då skrev pennan. Du har inte lytt oss! Du skulle ha dött om vi inte blandat oss i! Och du är inte ens tacksam för att vi gav dig en ny chans att få göra din livsuppgift. Det är sant! Jag var bara arg, skrattar Rauni-Leena.

Rauni-Leenas mod har kostat henne många skeptiker. När hon arbetade som medicinalråd i Helsingfors i Finland fick hon en dag höra att en psykiatriker hade ringt och påstått att Rauni-Leena kunde inte vara normal efter att de läst hennes bok, "Det finns ingen död". I boken påstår Rauni-Leena att det var hennes döda mormor som skrivit genom henne. Hennes chef, som kände Rauni-Leena väl, fick gå i god för att hon var helt normal. Rauni-Leena hade vikarierat för honom, så han gav henne de bästa

uitsord.

- Det är inte klokt vad människor får för sig! Jag vet ju att det finns mycket som vi inte kan förklara. Men jag ser det så, att om inte några förstår vad jag upplevt så får det stå för dem. Det är inte mitt problem, säger Rauni-Leena med eftertryck.

Sex månader efter bilolyckan fick hon sin första kontakt med ett flygande tefat.

RESOR TILL ANDRA PLANETER

- Jag satt med en god vän och läste en dikt om närkontakt med utomjordiska. En stund senare uppenbarade sig en farkost utanför mitt hus. Jag blev så skrämmd att jag kröp ner på golvet med min vän. Några minuter senare var farkosten borta. Just då var jag inte mogen för någon närkontakt, skrattar hon.

Rauni-Leena berättar om sina upplevelser på ett frodigt och medryckande sätt. Hon fortsätter att berätta om sina resor ut ur kroppen:

- Jag upplever det alltid så att jag börjar vibrera i hela kroppen. Och sen bär det iväg! När jag kommer tillbaka är jag dödstrött. Som om jag varit ute och jobbat hela natten, skrattar hon. Min man brukar skoja med mig och säga att du behöver ju inte resa varje natt. Någon gång kunde det vara kul om du orkade laga frukost på morgonen.

En av Rauni-Leenas fantastiska upplevelser var när hon hamnade på en planet där en hel skog var violett och alla hus runda. Hon frågade varför skogen var violett. "Det är bara för att du kommer från den gröna planeten", svarade de. Att husen var runda förklarade de med att det beror på att energin går runt.

- På den planeten hade de blommor som var stora som träd. Och träd som kunde dra upp sina egna rötter och förflytta sig. Jag förstår att det låter som en saga, men för mig är det verklighet. Likaså har de djur som vi inte har. Jag kan inte förklara dem, men de

är intelligenta varelser. Där finns ingen som skulle få för sig att slakta dem för att äta dem. Man kan kommunicera med dem.

När Rauni-Leena skriver sina böcker går det till så att hon först mediterar och därefter tar hon en penna och börjar skriva. Men hon påstår att det är någon annan som skriver.

- När jag frågar vem är det som skriver, säger de att det är någon utomjordisk. Min senaste bok tog trettiosju timmar. Jag har en stark känsla att jag ska sprida budskapen om att det inte finns någon död och att vi inte är ensamma i universum. Jag kan skriva nästan när som helst med automatskrift, men jag är lat. Därför blev det inte mer den här gången. När jag tänkte så kom texten ur pennan, att det finns inte mycket tid kvar när det gäller vårt bevarande av jorden och att det därför var viktigt att skriva om det nu! Ge din tid nu, så att du inte ångrar dig sedan, skrev pennan.

ÄR INTE RÄDD FÖR DÖDEN

Rauni-Leenas liv har förändrats radikalt efter bilolyckan.

- Jag slutade arbeta som chefsläkare, fast jag stortrivdes. Dessförinnan hade jag alltid sagt att jag skulle fortsätta som läkare tills jag blev pensionär, skrattar hon på sitt mustiga sätt. Nu förstår jag livet på ett helt annat sätt. Det är underbart att möta likasinnade. Jag är aldrig rädd för döden. De utomjordiska räddade mitt liv från en säker död när jag kvaddade bilen. Så det måste vara någon mening med det. Jag tror att meningen är att jag ska sprida dessa budskap.

- Jag tror också att de stora linjerna i ens liv redan är klara när man föds. En synsk person sa till mig för flera år sedan att jag skulle göra min livsuppgift som författare plus en massa andra saker. Allting har stämt och det var ändå saker som jag inte alls var intresserad av när jag fick höra dem.

(Forts på sid 26)

"Jag vet att döden inte finns"

Redan när Rauni-Leena var sex år bestämde hon sig för att bli läkare. Hon har tre specialiteter, tropikmedicin, hälsoadministration och allmänpraxis. Hon har hunnit med att arbeta i Pakistan, Malaysia, Indonesien och med vietnamesiska flyktingar. Att hon skulle bli bestsellerförfattare i sex länder hade hon inte räknat med. Lika litet som att hon skulle ägna andra hälften av sitt liv till att sprida budskapen om att det finns ingen död och att vi inte är ensamma i universum. Utan tvekan en spännande kvinna som reser både andligt och fysiskt och verkar leva ett rikt liv.

1969 blev Rauni-Leena opererad. Läkarna skar i en artär så hon förlorade två liter blod. Då upplevde hon för första gången att hon lämnade kroppen och kunde se sig själv uppträda på taket. Hon kunde också läsa läkarens tankar.

– Han gjorde exakt det som jag såg att han tänkte. När jag kom tillbaka till kroppen frågade jag om händelseförloppet. Det var exakt så som jag sett det upp-

ifrån. Jag bad även att få se läkarjournalen. Även där hände det som jag såg. Det var en närdöden-upplevelse. Fast det var inte läkaren som skar fel utan jag som hade en onormal anatomi.

När Rauni-Leena berättade om händelsen för sina läkarkolleger stod de frågande. Men accepterade ändå vad hon sa utan att förlöjliga hennes upplevelse.

– Då hade inte många hört talas om sådana upplevelser och visste väl inte vad de skulle tro.

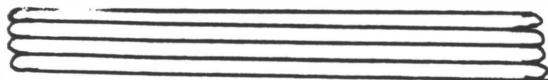
Rauni-Leena berättar vidare att hon haft kontakt med tre olika utomjordiska varelser.

– En har jättestor näsa. En ser ut som omslaget på Whitley Striebers bok, Närbontakt. En är fyra meter lång med litet huvud. Så Steven Spielbergs filmer, "ET" och "Närbontakt av tredje graden", är inga fantasifilmer. Hans filmer är verkligt realistiska. Jag tror han har gjort dem för att vi ska vänja oss vid tanken på flygande tefat och utomjordiska varelser.

– Några av de här varelserna är helt känslolösa. De förstår inte om du skriker eller är rädd. De bara tittar på dig och förstår inte vad som försiggår. De behöver inte äta, utan andas genom huden och får därigenom näring. De har inte heller några tarmar eller tänder. Jag har sett en levande på en

Rauni-Leena Luukanen - kille

video. Den såg ut som ET. Deras ögon är väldigt vattmiga och de är enormt söta. Det är så man vill gråta när man ser dem.

Så gott som alla Rauni-Leenas upplevelser har kommit fram under hypnos. Hon minns i regel inget från sina ut-ur-kroppen upplevelser.

– En del av de här varelserna har inte ens kön. Men de finns också. På de planeter jag besökt är de noga med vem som får föda barn. De har höga krav på sina ledare. De går efter hur högt utvecklade de är andligt.

Rauni-Leena vet inte själv vilka planeter hon har besökt. Det lär finnas en som går under namnet Pleiades där varelserna ser ut som vi och de påstår att vi har samma förfäder. 1975 påstod de att det tog dem sju timmar att resa till jorden. Nu tar det sju minuter. De bästa UFO-bilderna som publicerats lär vara från Pleiades. Bland annat har man sett en kvinna gå ut ur ett tefat. Hon var väldigt vacker och såg ut som en jordmänniska.

Enligt Rauni-Leena är det tydligaste tecknet på att man är på väg att få kontakt att man börjar vibrera i kroppen.

– Man känner det väldigt tydligt. Första gången fick jag en black-out och jag minns inget förrän jag vaknade upp. Det är

därför jag går i hypnos. Det är inte heller ovanligt att man kan bli opererad av varelserna. Jag har vaknat flera gånger med ärr på mornarna, men de går bort under dagen. Mig får de gärna skära i om det kan vara till nytta för dem och vår utveckling som människor.

Rauni-Leena har engagerat sig mycket i den moderna UFO-forskningen.

– Jag har varit på vetenskapliga möten om UFO:s i både USA och OSS på högsta akademiska och militära nivå. Designern och chefen för kommunikationer för alla Apolloyflygningar, Maurice Chaelain, har efter sin pension gått ut och berättat att alla raketer har följts av rymdskepp från andra världar.

– Faktiskt så sa Einstein redan på sin tid att det finns dimensioner som är okända för oss. Raketteknikens fader Herman Obert har också gått ut och sagt att han fått hjälp av rymdbröder med sin teknologi. I Amerika finns fem doktorsavhandlingar om UFO. 225 om parapsykologi. Det är inte frågan om tro, utan om du vet eller inte. Likaså har psykologiska forskningar visat att kontaktpersoner med utomjordiska är psykiskt normala med intelligensnivå över genomsnittsbefolkningen, slutar Rauni-Leena. □

Allt kan sägas på latin

och ardentes. Det betyder förtiga flygande tefat. Den moderna uppfinning som maskmaskin heter exotism i latin, och en anläggning för luftkonditionering heter machinatio per purgationem. Den moderna utvecklingen är en...

Odjuret ska heta Amund

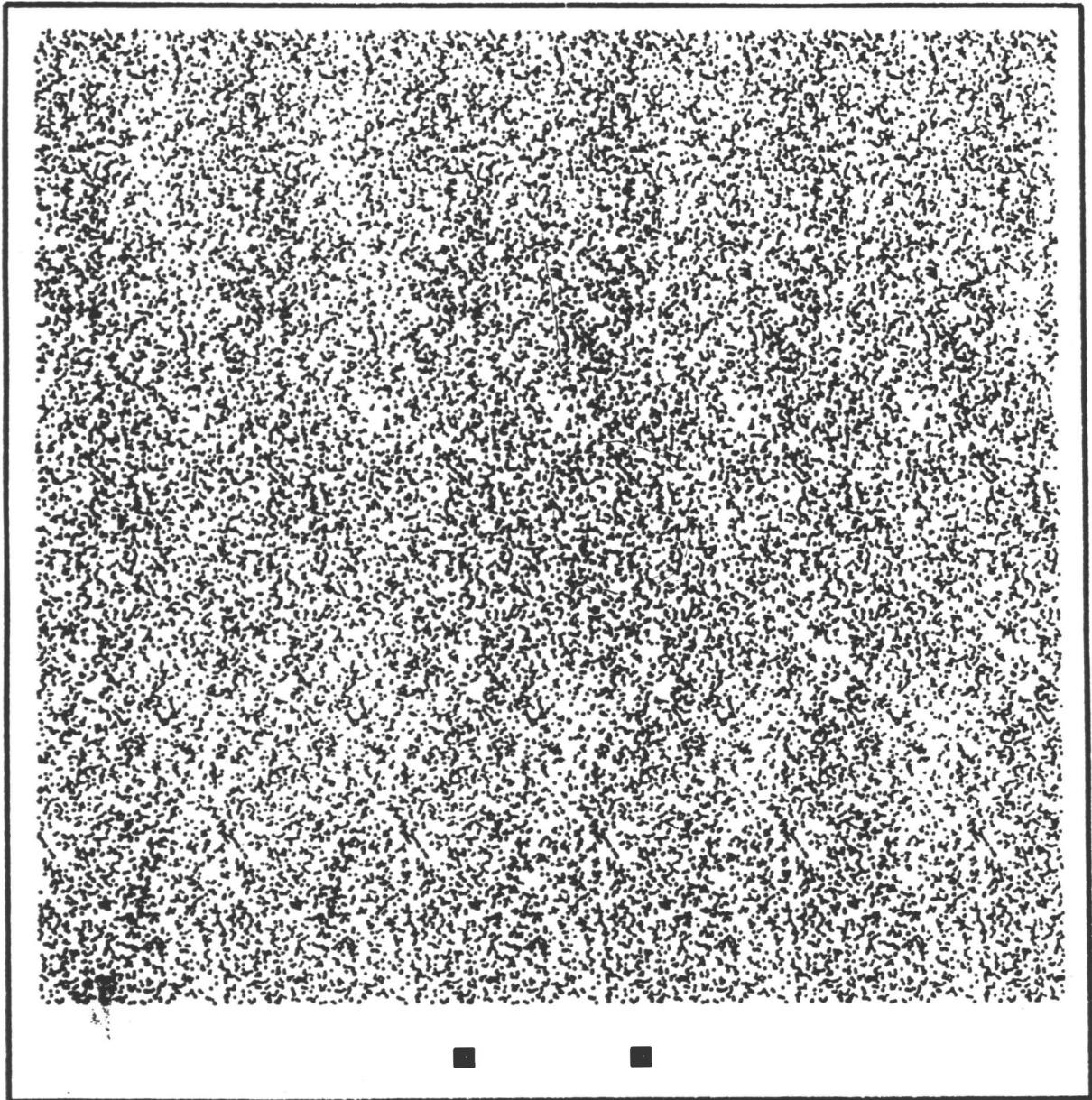
ÖSTERSUND. Äntligen ska Storsjöodjuret i Jämtland få ett namn. På lördag döps det till Amund.

AMU Idé och affärsut-

veckling, som bildats av AMU-elever i Östersund, ordnade en tävling till sammans med Postgirot för att hitta ett lämpligt namn till odjuret, uppger Radio Jämtland. Dopet ska förrättas i Badhusparken 1 augusti. (TT)

3-D

FÖR ATT DU SKA KUNNA SE VAD DET
FÖRESTÄLLER: FÄST BLICKEN PÅ DE 2 PUNK-
TERNA. STÄLL IN ÖGONEN SÅ, ATT DU FÅR FRAM

4 PUNKTER. SEDAN FÖR DU BLICKEN UPP PÅ
MÖNSTRET MED BIBEHÅLLEN OSKÄRPA, OCH DU
FÅR DÅ FRAM EN 3D-BILD.

DU KAN ÄVEN HÅLLA BILDEN MOT NÄSSEN OCH
FÖRA BILDEN SAKTA FRÅN DIG MED BIBEHÅLLEN
ÖGON INSTÄLLNING.

LONDON (Expressen). Tror du på vampyrer, flygande tefat, snömän, håriga djungelbarn, sjömonster eller att Beethoven var neger?

I så fall är "Fortean Times" tidningen för dig.

I 18 års tid har denna brittiska publikation samlat information från hela världen om det oförklarliga och övernaturliga.

I den prydliga delen av Kentish Town i ett vackert Tudorhus arbetar Paul Sieveking med att sprida artiklar och reportage om det vi har svårt att förklara.

Det oförklarliga och därför så intressanta.

Sieveking är en kritstrecsrandig akademiker som djupt misstror vetenskapsmän.

En desillusionerad "68-radikal" som lämnade sin antropologexamen från Cambridge därhän

för att på heltid få botanisera bland de skummaste, märkligaste, dubiösaste av historier.

"Fortean Times" heter hans tidning och har nära 20 000 läsare runt klotet.

"INTE HOKUS POKUS"

– Jag har alltid gillat idén att få utmana alla vetenskapliga besserwissrar, ge dem något att tänka på: "förklara det här om du kan."

Häpnadsväckande läsning.

– Jo, visst är det, nickar Paul med ett litet belåtet leende i gipan, låt oss säga att det är fascinerande vittnesmål om någonting. Vad vet jag inte.

– Min favoritartikel i senaste numret är den om de norska och ryska geologerna som 1989 borrar ett djupt hål på den sibiriska tundran för att studera jordbävningseffekter. Men när de kommit ner på 16 kilometers djup steg plötsligt varvtalet på borren som om den kommit in i en hålighet.

– Och när de sänkte ner de specialmikrofoner i hålet som skulle registrera jordens rörelser hörde de plötsligt vrålen och tjuten av miljontals smärtfyllda röster. De övergav omedelbart forskningsstationen i tron att de borrar sig ner i helvetet. Ganska otroligt, va? Jag har bett vår finska korrespondent att forska vidare i den där historien...

MAGISK REVOLT

Sin förvandling från Marxtrogen kommunist

till "kosmisk kontorist i det okändas tjänst" tycker Paul är helt självklar.

– Vi var många ur 60-talsgenerationen som sökte oss från politiken till mystiken och magin.

– Det är ju också ett slags revolt. Att vidga människors synsätt på vad som är sant och rimligt och samtidigt ifrågasätta den etablerade vetenskapen.

Han lyfter en av sina tidningar – som för att understryka sitt vittnesmål – och spanner ögonen i fotograf Murphy och mig.

– Tro mig. Världen är en betydligt intressantare plats än vetenskapsmännen vill få oss att tro...

GEORG CEDERSKOG
"EXPRESSEN"

– Det är väl rebellen i mig antar jag.

Paul Sieveking mötte Bob Rickard 1978 som då gett ut tidningen som ett hobbyprojekt i fem år. I dag har de korrespondenter i trettio länder och har nyligen skrivit ett förmånligt distributionskontrakt med John Brown Publishing (företaget bakom Viz – Englands största magasinssuccé under 1980-talet).

– Vi är inga hokus pokus-galningar, utan ag-

nostiker, tvivlare. Vi tror inte speciellt ofta 100 procentigt på det vi presenterar i tidningen, men vi tycker det är viktigt att det skrivs.

Paul sträcker på sig i soffan under de dystra oljemålningar av förfäderna Sieveking.

– Jag och Bob tror däremot på att det finns ett grått fält – ett område mellan hård fakta och fantasi – där sådana här svårbegripliga saker händer.

Svårbegripligt var ordet.

VILDA PUMOR

I senaste 66-sidiga numret av "Fortean Times" kan man bland annat läsa om spökande hus, bläckfisksinvasion i Devon, en ny råttinvasion i tyska Hameln (!), magnetiska ryssar, vilda pumor i engelska Surrey, två mexikanska vargpojkar och Tamworth-triangeln – området i Staffordshire där minst sju människor dödats när de ramlat av tåg vars dörrar av oförklarliga skäl plötsligt öppnats.

Tävling!

FÖRSÖK ATT KOMMA PÅ VILKA FÖRNAMN
DET GÄLLER! EN VINNARE FÅR EN
TRISLOTT.

1. Kan han slå på ett snöre	_____
2. Han blir månad med 1	_____
3. Där är hans arm fäst vid kroppen	_____
4. Säger inte aj när man trampar på honom	_____
5. Så mycket pengar har hon när hon är pank	_____
6. Hon är också en färg	_____
7. Har han längst ner på sina slitna byxor	_____
8. Honom får man ut det mesta av	_____
9. Tycker han om sina saker att de är	_____
10. Vann han i tennis	_____
11. Blir han rädd när det gör under oväder	_____
12. Göra hon med pennan	_____
13. Finner han fågelägg 1	_____
14. Vid honom kan vi lägga till	_____
15. Före idag	_____
16. Ser han på Skansen	_____
17. Den korte mamman kan kallas så	_____
18. Vet hon att fåren är före klippningen	_____
19. Han är Gud nummer två	_____
20. Xter han till frukost	_____
21. Vad göra hon med spöt	_____
22. Har hon sin lediga freda'	_____
23. Kan hon bil	_____
24. Möter hon i Tallin	_____
25. Han är gnagare med stamtavla	_____
26. Tar han på Gotland till mineralsamling	_____

9 Skicka till Gudrun A. eller lämna upp direkt.

ASTROLOGI OCH MYSTIK I DET GAMLA EGYPTEN

Sfinxen och pyramiderna i Egypten har alltid fascinerat människan. Ingen vet egentligen deras rätta ålder och vem som lät bygga dem. Ibland har de legat begravda under Saharassand under långa tider. Vad har dessa minnesmärken från en avlägsen forntid för betydelse? Var de bara resta såsom gravmonument över mäktiga faraoner, eller var de någonting mera?

Astrologi i tidernas gryning

I Egypten har man funnit stjärnkartor, som kan dateras till 4200 år före Kristi födelse. Detta visar att astrologin säkerligen redan då haft stor betydelse i landet. Genom hela astrologins historia, ända fram till bara för några hundra år sedan, har denna och astronomin gått hand i hand och varit ett och samma ämne. Uppgiften har varit att förutsäga och fastställa de kosmiska livskrafternas syften.

I det Gamla Egypten genomsytrade det astrologiska tänkandet hela människans liv. Det finns gamla papyrusskrifter, som visar att Solen, Månen och de andra himlakropparna var intimt förknippade med livet och döden. Vid varje egyptiskt tempel fanns det ett prästerskap, som sysslade med både astronomi och horoskopställande. Petosiris var namnet på en sådan forntida astrolog.

Mängder av tempeltexter, ristade i hieroglyfer, bevisar att man hade en astrologisk världsåskådning, med planeter, dekaner och djurkretsbilder. Hela naturen och människolivet var sammanlänkat av astrologiska föreställningar.

Hos de gamla egyptierna betraktade man ofta Vintergatan som himmelsgudinnan Nuts kropp, som välvde sig över jordguden Geb. Denna uppdelning i himmel och jord betydde mycket inom den egyptiska kosmologin. Gudinnan Nut finns avbildad på en mumiekista från ungefär år 2000 f.Kr. och hon är omgiven av zodiakens tecken.

Farao Ramses II, som levde i Egypten ungefär 1300–1236 f.Kr., d.v.s. den tid, som behandlas i Bibelns Andra Mosebok, var mycket intresserad av astrologi som vetenskap och i sin nyanlagda huvudstad Pi-Ramesses, anlade han ett bibliotek, som var stort och berömt.

Ramses II fick Egypten att blomstra ekonomiskt. Under hans 67-åriga regeringstid, rådde en 50-årig fred efter det att slaget mot hettiterna vid Kadesh utspelats år 1288 f.Kr. Både Abu Simbel, klipptemplet, och Ammontemplet i Karnak,

lät han uppföra enligt astrologiska regler i relation till de fasta tecknen: Oxen, Lejonet, Skorpionen och Vattumannen och det var också han, som tog initiativet till att fastställa våra kardinaltecken: Väduren, Kräftan, Vågen och Stenbocken. Även hans grav blev smyckad med astrologiska symboler.

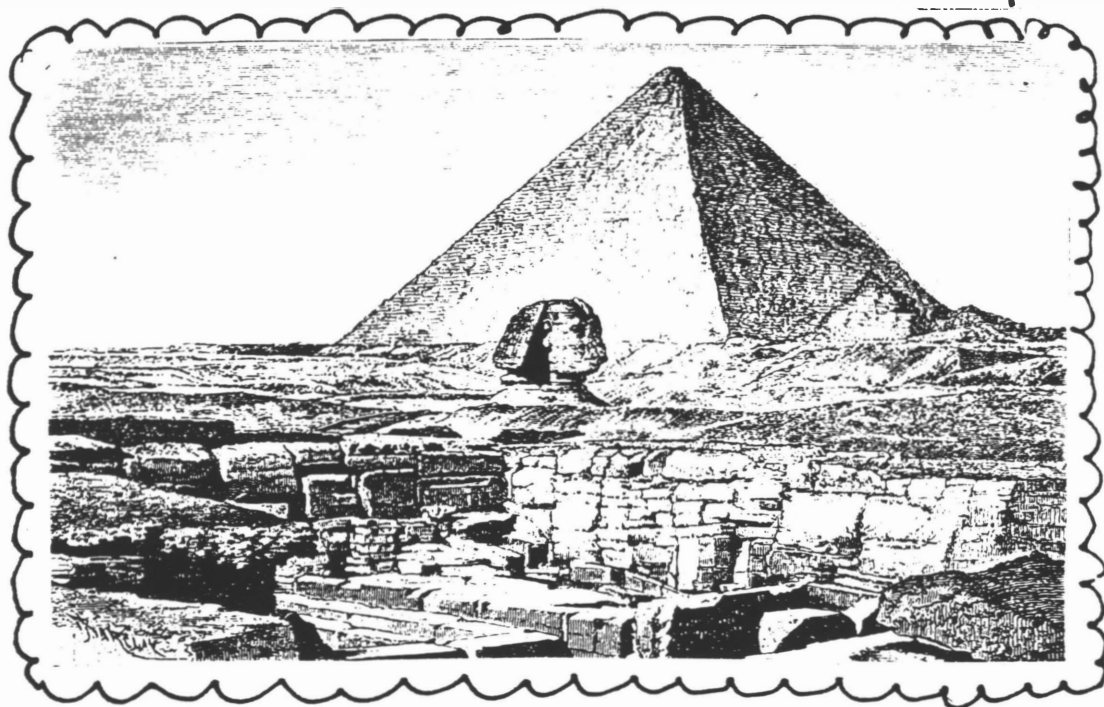
Varifrån kom kunskaperna?

Den assyrisk-babyloniska astrologin påverkade egyptierna mycket. Prästerna i det Gamla Babylonien hade mycket stora kunskaper i astronomi och horoskopställande. Egyptierna byggde på dessa ärvda kunskaper med egna upptäckter. De samlade lärdomarna skrevs ner omkring år 150 f.Kr. i två stora texter på grekiska, vilka omfattade allt vad både egyptierna

och babylonerna visste om astrologi och eftersom landet under denna tid stod under grekiskt inflytande, blandades också den grekiska filosofin in i de övriga kunskaperna.

De som tror att Atlantis existerat, har föreslagit att kunskaperna ursprungligen kommit från det folk som bodde där och som sägs ha haft kolonier i både Babylonien och Egypten. Denna uppgift finns det dock inga bevis för.

Efter det att Alexandria grundats ca 331 f.Kr., påverkades den egyptiska astrologin oerhört av den grekiska. I denna stad uppfördes den berömda Alexandria-skolan, som blev ett lärocentrum för hela medelhavsområdet. Här utvecklades

Alla de 36 dekanerna i zodiaken har förknippats med var sin djurgestalt och med hjälp av dessa dekanudar, som härskade över år, månader, veckor, timmar, Kosmos och mänskligheten, gjorde man framtidsförutsägelser, och födelsehoroskop. Man beräknade hur länge den nyfödde skulle komma att leva, hurudan hans karaktär var och vad som skulle hända honom i livet.

Systemet gav också upphov till den vidskepelse, som säger att somliga dagar är goda och andra onda och denna tro hade ett fast grepp om människorna ända in i medeltiden.

Att leva, betyder
att aldrig sluta
söka, aldrig
sluta söka!!

både matematiken och astronomin radikalt och astrologin blev upphöjd till vetenskap.

Under denna tid och även tidigare, var det vanligt att man anlade städer efter astrologiskt mönster så gjorde Alexander den stora, då han 21 januari år 331 f.Kr. grundade Alexandria. Staden anlades vid orten Canopus, som betyder Vattumannen och stadens officiella födelsedag blev just då Solen gick in i Vattumannens tecken. Stadens huvudstråk heter Canopusgatan och i stadsmuren anlades en Sol- och en Månport.

Den första traditionella zodiaken

Från början hade egyptierna sin alldeles speciella zodiak, men efter hand blandades den samman med den allmänna traditionen. Den tidigaste bild som finns av en ordinär zodiak, är den som finns i relief i taket i ett tempel i Dendera. Det märks tydligt att den är påverkad av den grekiska astrologin och man tror att den har tillkommit omkring år 100 f.Kr.

Zodiaken i Dendera föreställer en glob, där de tolv stjärntecknen finns runtomkring tillsammans med människor, djur och gudomligheter. Trots att detta tempel byggdes så sent som i grekisk-romersk tid, antyder vårdagsjämningspunkten på zodiaken ett mycket tidigare ursprung, varför man tror att den kan vara kopierad efter en betydligt äldre zodiak. Om man jämför med kaldéiska observationer, som återfunnits inristade på stentavlor, kan man sluta sig till att förlagan till zodiaken i Dendera eventuellt kan ha tillkommit under den tid som man brukar kalla för Oxens stormå-

nad och som infann sig ca 4000-2000 år f.Kr.

Det verkar litet underligt, att egyptierna, som skattade astrologin så högt och lät den ingå som en del i sin religion, inte skulle ha en egen zodiak förrän de ärvde den från grekerna. Därför är det nog ett riktigt antagande, att denna zodiak från tempeltaket är inspirerad av ett äldre alster, som man dock inte ännu funnit i Egypten. En stjärnkarta har man däremot funnit i Ramses VI:s grav. Denne farao tillhör den 20:e dynastin, som härskade ca 1200-1085 f.Kr. Redan då var intresset för stjärnhimlen stort och kunskaperna också.

Cheopspyramiden – ett observatorium?

Pyramiderna har ofta framställts som enbart gravmonument över mäktiga faraoner från en svunnen tid, men många är numera förvissade om att de även tjänat som centrum för andliga aktiviteter och astronomiska observationer.

Det finns sluttande korridorer, som troligtvis har använts som primitiva teleskop, ett slags observationsgångar, från vilka man har kunnat iakttä stjärnhimlen även i dagsljus, precis som man kan göra om man t.ex. kryper ner i en mörk, torrlagd brunn. Från dessa har man med ganska stor exakthet kunnat utföra de planetobservationer och liknande, som behövdes för de astrologiska beräkningarna.

Dessa observationsgångar är t.ex. riktade mot den punkt, där Sirius skulle komma att visa sig den dag på året, då den steg över horisonten före solen. Detta var en mycket viktig dag i Lejonets tecken, för det var då, som Nilen skulle börja svämma

över sina bräddar och sprida det fruktbara slam, som alltid varit livsviktigt för egyptierna. Denna dag fick man veta om det skulle bli medgång och god skörd eller missväxt, hungersnöd och farsoter om nilvattnet inte steg upp över stränderna i tillräckliga mängder. Både präster, faraoner och befolkning såg med spänning fram emot denna dag och det var inte underligt, att Sirius-stjärnan eller Sothis, som den också kallades, betraktades som en mycket viktig stjärna.

Den största pyramiden, Cheops-pyramiden lär också vara konstruerad efter astronomiska tal, vilka först sentida astronomer funnit. Det finns mått som anknyter till det stora året och till avståndet till solen och mycket annat, men man bör inte ta alltför allvarligt på dessa samband, för om man söker tillräckligt länge och tillräckligt noggrant, så kan man i stort sett finna samband mellan allting. En del astronomer finner det dock intressant att tänka sig, att dessa samband var ett sätt för pyramidernas byggherrar, att förmedla sina astronomiska kunskaper till framtida kollegor på ett språklost sätt.

Att Cheops-pyramiden aldrig enbart varit menat som ett gravmonument är däremot i det närmaste helt klart. Man har t.ex. aldrig påträffat någon mumie och inte heller några gravföremål. Inte heller finns det några hieroglyfskrifter uthuggna i innerväggarna, vilket finns i andra egyptiska gravar från forntiden. Dessa brukar berätta om den dödes liv. I "konungens kammare" har man funnit en röd granitkista, men inte heller denna har några inskriptioner och dessutom är det märkvär-

digt, att den är placerad ca fyrtio meter över marken, då egyptierna brukade begrava sina döda under jorden.

Under 100-talet i vår tideräkning, drabbades Kairo med omnejder av en kraftig jordbävning, som gjorde att staden lades i ruiner. Under återuppbyggnaden förlorade pyramiderna den ytbeläggning av vit kalksten, som täckt deras fasader under antiken och ända fram till slutet av 1100-talet. Dessa kalkstensplattor som fick tjänstgöra som återuppbyggnadsmaterial för Kairos befolkning, var smyckade med hieroglyfinskriftioner, som på detta sätt gått förlorade för eftervärlden.

I den största pyramiden är de enda skrivtecken man funnit några noteringar som gjorts med röd färg, en kulör, som var vanlig i det Gamla Egypten. Namnet på tre faraoner är antecknade, bl.a. Khufu eller Cheops, som han kallades på grekiska. Han regerade omkring år 2600 f.Kr., vilket också har fått hjälpa till att datera denna pyramids tillkomsttid. Man anar dock att både pyramiderna och Sfinxen är betydligt äldre än så.

Öknens tyste härskare

Vänd mot den uppstigande solen i öster intill pyramiderna i Gizeh utanför Kairo, ligger också Sfinxen med sina lejonassar och sitt människohuvud.

Av vidskepliga beduiner har Sfinxen kallats för "skräckens fader" och platsen runt pyramiderna betraktas av många såsom en av jordens kusligaste platser. Sfinxen anses liksom

grävde fram den i stället för den som lät bygga den.

Nästa farao som lät gräva fram Sfinxen ur öknens sandmassor var Thotmes IV, som ett par tusen år senare fick inspirationen att göra det genom en dröm, där Sfinxen talade till honom. Thotmes drömde att den klagade över att sanden hade hopat sig runt kroppen ända upp till halsen. Heru-Khut, "den uppstigande solen", Sfinxens ande, lovade prins Thotmes, att han en dag skulle få bära Egyptens röda härskarkrona, om han bara ville se till att sanden blev bortgrävd. Och pyramiderna härstamma från

4:e dynastin och man tror att det är farao Cheops son, Chefren, som lät uppföra både denna och den näst största pyramiden. Andra källor antyder dock att Sfinxen skulle ha tillkommit långt före dessa faraoner och bara återupptäcktes av en ren tillfällighet efter att ha legat gömd i sanden under ofattbara tidsintervaller. Det finns ingenting som motbevisar att den skulle kunna vara så gammal.

Sfinxen har legat begravd under sanden och blivit framgrävd igen vid flera tillfällen under historiens lopp. Farao Chefren kan ha varit den förste som Sfinxen stod fast vid sitt löfte.

Då Thotmes lät schakta bort sandmassorna, ärvde han kungskronan och gynnades framför sina äldre bröder.

Farao Thotmes IV:s dröm finns upptecknad i hieroglyfer på granithällen mellan Sfinxens tassar. Samma farao lät också uppföra en mur av obränt tegel som skulle skydda mot sanden.

Efter detta har Sfinxen blivit framgrävd vid ytterligare fem tillfällen genom historien, senast under 1900-talet i den egyptiska statens regi. Man har också lätit en hög mur uppföras kring vissa delar av området för att hindra vidare skador. Sandstormar nöter ständigt på Sfin-

en, som egentligen var mera skyddad från den typen av skador, då den låg nerbäddad i sanden.

Ingen har egentligen ännu lyckats lösa hela Sfinxens hemlighet. Är den, såsom somliga tror, en länk mellan nutiden och det uråldriga Atlantis, byggd av en civilisation, som sjunkit i havet långt före de första faraonerna? Eller är den bara rätt och slätt ett monument, som uppförts av en farao med storhetsidéer? Vad tror du? Det står var och en fritt att spekulera. □

Medveten uppmärksamhet är huvudnyckeln till existensen

AV OSHO RAJNEESH

Nexus 2-92

Bhagwan, idag talade du om uppmärksamhet och medvetenhet, och det verkade som om det var det enda som behövs som vägledning för ens handlande. Innebär det i så fall att mord våldtäkt och stöld är fel bara om de utförs utan uppmärksamhet, utan medvetenhet?

Prapidam, ja - den enda synden är omedvetenhet. Och den enda dygden är medvetenhet. Det som inte kan göras utan att man är helt klar över vad man gör är en synd. Det som bara kan göras genom att man är medvetet uppmärksam är en dygd. Det är omöjligt att mörda om man är helt uppmärksam, det är omöjligt att överhuvudtaget var våldsam - om man vet vad man gör. Det är omöjligt att våldta, att stjäla, att tortera - detta är omöjligheter om det finns en medveten uppmärksamhet. Det är bara när ouppmärksamhet råder, bara i omedvetenhetens mörker som alla slags fiender dyker upp inom dig.

Buddha sade: Om ljust är tänt i ett hus undviker tjuvar det; och om nattvakten är vakten kommer tjuvarna inte ens att försöka. Och om det finns människor som rör sig och pratar i huset, om man ännu inte gått till vila, finns det ingen möjlighet för tjuvar att komma in, eller ens tänka på det.

Exakt likadant är det med dig: du är ett hus där ljust inte är tänt. Människans ordinära sätt att fungera är mekaniskt - homo mechanicus. Bara till namnet är du en människa - för övrigt är du en vältränad,

skicklig maskin. Och vad än du gör - inte ens dina dygder kommer att vara dygder om du inte är helt klar över vad du gör. Hur kan man vara dygdig när man är omedveten?

Bakom din dygd kommer att finnas ett enormt stort ego - det kan inte vara på annat sätt. Till och med din helighet - odlad och inövad med stor ansträngning - är meningslös, för den kommer inte att ge dig enkelhet och den kommer inte ge dig ödmjukhet, och den kommer inte att ge dig den där fantastiska upplevelsen av det guddomliga som bara sker när egot har försvunnit. Du kommer att leva ett respektabelt liv som helgon, men lika fattigt som alla andra - ruten inom bords, en meningslös existens inom bords. Det är inte att leva, det är bara att vegetera. Dina synder kommer att vara synder, dina dygder kommer också att vara synder. Din omoral kommer att vara omoralisk, din moral kommer också att vara omoralisk. Jag undervisar inte dig i moral, och jag undervisar dig inte i dygd - för jag vet: utan uppmärksamhet är det bara anspråksfullt hyckleri. De kan göra dig till en bluff. De befriar dig inte, de kan inte befria dig. Tvärtom kommer de att stänga in dig i ett fängelse.

Bara en sak räcker: medveten uppmärksamhet är en huvudnyckel. Den låser upp existensens alla dörrar. Medveten uppmärksamhet innebär att du lever från ögonblick till ögonblick, alert, medveten om dig själv, och medveten om allt som händer runtomkring

dig, svarande på det som händer ögonblick för ögonblick. Du är som en spegel.

Det är det Pytagoras vill att du ska förstå: du reflekterar. Och du reflekterar så fullständigt att vilken handling som än föds ur den reflektionen är rätt - därför att den passar in, den är i harmoni med existensen. Den uppstår i själva verket inte inom dig, det är inte du som skapar den. Den uppstår i det totala sammanhanget: situationen, du och alla som är inblandade i den. Ur denna helhet föds handlingen - det är inte din handling. Du har inte bestämt dig för att handla just på det sättet; det är inte ditt beslut, det är inte din karaktär. Du gör det inte; du tillåter det bara att hända.

Precis som när man ta en promenad en tidig morgon, solen har ännu inte gått upp, du håller på att trampa på en orm på stigen - det finns ingen tid att tänka du kan bara reflektera. Det finns ingen tid att besluta vad du ska göra och inte göra. Du hoppar omedelbart. Kom ihåg ordet "omedelbart" inte ett enda ögonblick går förlorat. Du hoppar omedelbart ur vägen. Senare kan du sitta under ett träd och tänka på det - vad som hände, hur du gjorde det - och du kan klappa dig själv på axeln för att du gjorde något bra. Men egentligen gjorde du det inte - det hände. Det hände utifrån det totala sammanhanget. Du, ormen, dödsfaran, livets ansträngning att skydda sig självt och tusen och en andra saker är inblandade i det. Du var bara ett medium.

Alltså, den här handlingen passar in. Du är inte den som utför den. På det religiösa sättet kan man uttrycka det så att Gud utförde den genom dig. Men det är ingenting annat än det religiösa sättet att uttrycka det på. Det hela agerade genom delen. Det är dygd. Du kommer aldrig att ångra en sådan handling.

Och en sådan handling är verkligen befriande. När den väl hänt är den avslutad. Du är fri till att handla igen; du kommer inte att bära på den i tankarna. Den kommer inte att bli en del av ditt psykiska minne, den kommer inte att lämna några sår i dig. Den var så spontan att den inte kommer lämna något spår alls. Den handlingen kommer inte att skapa karma. Den handlingen kommer aldrig att göra någon repa i dig.

De handlingar som skapar karma är i själva verket inte handlingar utan reaktioner som kommer från det föflutna, minnet, tankandet. Du är den som beslutar och väljer. Det är inte utifrån medvetenhet utan omedvetenhet.

Då är allt synd. Prapidam, för mig är medveten uppmärksamhet allt. Det jag undervisar dig i är medveten uppmärksamhet.

*From the series
"Philosophia Perennis"
given on December 27, 1978
R.F.N. vol. nr. 6, March 16, 1979
©Osho International Foundation
Artiklar av Osho Rajnees som knyter
an till ovanstående finner du i 22:a
NEXUS: Meditation - problemlösning
och fredsformel? och i 27:e
NEXUS: Ideal skapar hyckleri.
För beställning se svarstalongen.*

Nu vet jag att sagan är sann – vi såg ju alla samma sak!

– Om jag hade varit ensam hade jag aldrig vågat berätta det för någon...
Det säger Karin Strandberg som tillsammans med sina kurskamrater såg något som de aldrig kommer att glömma!
– "Det" dök plötsligt upp ur vattnet – minst tio meter långt...

AV MIKAEL GRAHN
FOTO: ÖIWIND BERGGREN

Storsjöodjuret finns på riktigt! Ni kanske skrattar men allt tyder faktiskt på att det mytomspunna vattendjuret i jämt-ska Storsjön verkligen existerar. Nu har det nämligen visat sig igen. Det vill säga om inte det osannolika inträffade att elva

vuxna AMU-elever såg i syne samtidigt.

– Det finns ingen annan förklaring än att det var det berömda Storsjöodjuret som vi såg. Vad skulle det annars vara, säger en av eleverna, konstnärinnan Karin Strandberg.

Det var en gramulen aprildag som Karin och hennes kurskamrater från AMU i Östersund var ute på Frösön för att förbereda ett projektarbete. De stod och pratade vid en kajkant när det plötsligt hördes ett plask ute från Storsjön. När de vände sig om

och tittade möttes de av en otrolig syn:

Ett stort mörkgratt och spolformat djur var uppe vid vattenytan och vände. Det hela tog bara någon sekund, sedan försvann den märklige varelsen ner i djupet igen...

– Det låter kanske som en saga men vi kan ju inte förneka vad vi har sett. Om jag hade varit ensam när det visade sig så hade jag kanske inte vågat berätta, men nu var vi flera stycken som såg samma sak, förklarar Karin som är ordentligt omtumlad av upplevelsen.

Alla som bor här i Östersund

och runt Storsjön har hört berättelserna om odjuret men inte trodde jag att det fanns på riktigt. Fast nu har man fått tänka om.

Karin Strandberg, 32 år, är en välkänd och uppskattad konstnärinna som ofta har utställningar runt om i landet. Hon är känd för sina spännande landskaps- och naturmålningar och nu har hon kunnat hämta ännu ett dramatiskt motiv från Vår Herres hage.

När vi träffar henne i ateljén i Östersund håller hon just på med att lägga de sista penseldragen på en oljemålning som föreställer det märklige sjödjur som hon och hennes kamrater såg i Storsjön.

– Detta var ju ett av mitt livs största upplevelser och som konstnär känner jag det som en plikt att förmedla den fantastiska händelsen till andra.

Minst tio meter...

I våras gick Karin en idé- och säljarkurs på AMU och i samband med ett större grupparbete var elva av eleverna ute på Frösön för att titta på ett brobygge. Det blev en dag som ingen av

dem någonsin kommer att glömma.

– Vi var ute på Frösöns västra udde, vid Rödösundet, för att titta på bygget. Klockan var kvart över tio på förmiddagen och vi hade just klivit ur vår minibus. Det var is längs stranden och vi stod ute på isen och pratade när vi plötsligt hörde hur det plaskade till ute på sjön. Någon skrek: "Titta, titta!" Vi vände oss om och cirka 200 meter ut såg vi ett mörkgrått spolformat djur som var uppe vid vattenytan. Det var en eller ett par meter tjockt och minst tio meter långt. Efter någon sekund dök det ner i vattnet och försvann.

En av mina klasskamrater hade kamera med sig men när han skulle springa fram och fotografera djuret så halkade han och föll. Sedan var det för sent att ta några bilder, berättar Karin som däremot omedelbart efter händelsen själv gjorde en teckning av "odjuret".

Jag gick in och satte mig i bussen och tecknade en bild ur minnet. Allt gick ju så fort så det är svart att säga om djuret såg exakt ut som på min teckning men mina kurskamrater tycker att det

är likt, säger Karin som viftar bort alla "naturliga förklaringar" som att det skulle varit en stock eller vattenvirvel.

Jag är absolut övertygad om att det var ett levande väsen vi såg. Vi har pratat igenom det här noga i klassen och ingen av oss som såg odjuret trodde tidigare att det existerade. Alla hade trott att det bara handlade om skrönor och synvillor. Men nu är vi omvända, säger Karin och skrattar.

Vi var förresten inte ensamma om iakttagelsen. En stugägare på Frösön såg också vattendjuret. Han hade hört ett ljud utifrån sjön. Det lät som "om någonting plöjde genom vattnet" och 50 meter ut såg han hur det skummade på ytan. Sedan bildades en stor virvel och plötsligt höjde sig något stort, grått och spolformat upp ur vattnet.

Visar sig varje sommar

Storsjöodjuret har gamla anor. Enligt sägnen föddes odjuret ur en brygd som kokades av de två trollen Kata och Jata. Odjuret hoppade ur trollens kittel och ner i Storsjön där det växte sig så fasligt stort att det kunde bilda

en ring runt Frösön. På ön står än idag en gammal runsten på vilken en orm är avbildad.

Fast detta hör naturligtvis såg till. Däremot är det sant att under de senaste 200 åren har det kommit atskilliga rapporter från människor som sagt sig ha sett ett jättelikt vattendjur i sjön. I slutet av 1800-talet och kring sekelskiftet visade sig odjuret otaliga gånger och flera betrodda jämtar gick ed på rapporternas riktighet. Riksdagsmannen Jöns Bromée från Billsta intygade 1898 att han och några andra personer hade sett och med hat förföljt ett djur som var "stort och stygt med flera

Karin tog direkt fram skissblocket och tecknade en bild medan det hon sett ännu var färskt i minnet. Tavlans har hon sen gjort med teckningen som underlag.

korta tjocka fötter". Några år tidigare, 1893, hade systrarna Märta och Karin Olsson från Sörbyn i Ås varit nere vid Storsjön för att tvätta kläder och då under flera timmar iakttagit ett märkligt odjur ute i sjön. Det hade varit "grått med svarta fläckar, haft ett stort runt huvud, väldiga ögon, glatt hud, korta frammen långa bakben och simhud mellan klorna". Märta och Karin hade kastat sten på djuret och när de träffade vände odjuret och kom med hög fart mot land.

Det har skrivits flera skillingtryck och visor om det "förfärliga Storsjöodjuret" och 1899 skrev lektorn vid Östersunds högre allmänna läroverk en sammanfattning av observationer och teorier om det mystiska djuret.

Varje sommar under 1900-talet (det är framför allt på somrarna som iakttagelserna har gjorts) har odjuret visat sig och 1986 föll till och med länsstyrelsen i Jämtland till föga och fridlyste Storsjöodjuret. Det blev förbud mot att inom Storsjön döda, skada, fånga levande djur av arten Storsjöodjuret...

Transpersonell psykologi och de kommande världsförändringarna

*Konferensen i Prag ordnad av
The International Transpersonal Association ITA*

Iförra NEXUS, presentationsnumret från april, hade vi en notis om en konferens i transpersonell psykologi i Prag som "The International Transpersonal Association (ITA) ordnat. Konferensen handlade förvisso om mycket mer än psykologi. Den handlade om: *Vetenskap, andlighet och den globala krisen: Mot en värld med en framtid.* Men den gemensamma nämnaren var ändå att man ser människan som en transpersonell varelse. Och gör man det så går man bortom vetenskapligt etablerade uppfattningar om människan, man går bortom det etablerade paradigmet.

MAN TORGFOR EN VIDARE FÖRSTÅELSE AV TILLVARON

Kring ITA och de konferenser man arrangerar, vart annat år runt om i världen, så fylkas en vid variation av vetenskapsmän. Det gemensamma är att de presenterar fakta och rön som inte stämmer med etablerade uppfattningar. Man går man genom ITA in för att torgföra en giltigare och vidare förståelse av tillvaron dvs ett nytt paradigm. Detta uppfattas som ITA:s mission och den blir allt mer angelägen med tiden eftersom vi människor behöver komma till en mera fullständig förståelse av tillvaron för att kunna ta itu med alla våra globala problem.

I Prag menade man att människor i kretsen kring ITA kommer att ha ledande roller i kommande världsförändringar. Man talade också om att det inte behövs så stora insatser för att något skall hända när tiden väl är mogen. Man tog Gorbatsjov och förändringarna

i östeuropa som ett exempel på detta men det fanns även andra.

NEXUS ÄR AJOUR MED DET SOM ÄR PÅ GÅNG ATT HÄNDA

Vill man veta vad som är på gång att hända i världen är det uppenbarligen angeläget att hålla sig ajour med kretsen av människor kring ITA. Det kommer vi att göra med NEXUS nu - liksom vi gjorde det tidigare. Det finns "ITA-lik" material i vart och vartannat NEXUS - ett material, som ännu tål att läsas. Nu i detta NEXUS får vi ta del av vad Ram Dass framförde i Prag och i kommande NEXUS kommer andra föreläsare till tals från konferensen.

Men redan nu är det möjligt för dig att läsa mer av den typ av material, som brukar förekomma på ITA-konferenser genom att beställa tidigare NEXUS. Här ett par NEXUS att börja med:

14:e NEXUS. Här finns en fin presentation av den transpersonella psykologin och hur den kom till som riktning inom psykologin genom Maslows och Sutichs. försorg.

28:e NEXUS innehåller en utförlig exposé över sådana rön som visar på att ett paradigmskifte håller på att ske inom västerländsk vetenskap. Artikelutgör det tal Stanislav Grof, ITA:s ledande personlighet, höll på konferensen i Bombay 1982. Lika informativ i dag som för tio år sedan.

Det finns också några artiklar i slutsålda NEXUS som borde vara med som en primär orientering i transpersonell psykologi. Vi återkommer om

dessa när de finns att tillgå.

ETT VETENSKAPLIGT FUNKTIONELLT SPRÅKBRUK

Det är mycket tal om transpersonlighet i detta NEXUS. Det kommer också att vara en del i vår mission att föra ut denna förståelse. Men man behöver förvisso inte förstå detta fenomen, denna mänskliga egenskap, i den transpersonella psykologens begrepp utan det kan också ske i termer av religion och andlighet. Men problemet med det senare språkbruket är att det korrumpats genom oprecis användning under långa tider, så att det är väldigt svårt att veta vad det egentligen är man talar om. Förvirringen på det här området är följaktligen mycket stor. Inom den transpersonella psykologin, som är en ung disciplin, har man än så länge ett vetenskapligt funktionellt språkbruk som tydligare klargör vad man menar.

TRANSPERSONELL PSYKOLOGI - EN AVDELNING I NEXUS

Klarhet är något vi eftersträvar med NEXUS. Därför kommer vårt språkbruk att vara mera i linje med det man använder inom transpersonell psykologi än det man använder inom re-

ligiösa och andliga traditioner. Är då NEXUS en tidning för transpersonell psykologi? Nej. NEXUS är en tidning för helhet och utveckling och för en vardagsvis levnad och utifrån den inriktningen blir det viktigt att intressera sig för den transpersonella psykologin. Därför kommer vi också att ha en avdelning speciellt ägnad åt transpersonell psykologi i NEXUS.

FÖRENING FÖR TRANSPERSONELL PSYKOLOGI?

Bland de nordiska deltagarna på konferensen i Prag, fanns ett visst intresse att bilda en förening för transpersonell psykologi i Sverige?, för Skandinavien? eller för hela Norden? Vi får väl se vad som kan bli utav detta. Blir det verklighet så kanske vi får nordiska konferenser i den här disciplinen på samma sätt som det på sjuttitalet var konferenser i humanistisk psykologi - en riktning ur vilken sedan den transpersonella psykologin växte fram. Läs NEXUS så får du se vad som händer.

NÄTVERK FÖR TRANSPERSONELL PSYKOLOGI (NTP)

För att underlätta för intresserade av transpersonell psykologi att komma samman så bildar vi ett speciellt nexus = nätverk = register för detta ändamål. Sänd in namn och adress till vårt NTP (nätverk för transpersonell psykologi) så registrerar vi ditt intresse och möjliggör för dig att få kontakt med likasinnade. Använd svarstalongen.

Ram Dass är en välkänd person i medvetenhetsrörelsen i USA. Han är en före detta Harvard professor i psykologi som efter det att han i början av sextiotalet tog psykedeliska droger fick upp ögonen för en vidare verklighet, en transpersonell verklighet. Han lämnade universitetsvärlden, for till Indien för att möta en guru och praktiserar inom hinduiska och buddistiska traditioner. Sina öden och äventyr som sökare har han delat med sig av offentligt och han engagerar sig i olika slag av välgörenhetsarrangemang, som förde blinda i Nepal, flyktingar i Guatemala, döende i AIDS m m. Hans födelsenamn är Richard Alpert

SIRIUS-MYSTERIET

Har Jorden haft besökare från andra stjärnsystem i forntiden? Hos Dogonfolket i Afrika, har man funnit märkliga kunskaper, som skulle kunna vara bevis på att mänskligheten en gång haft sådana kontakter. Robert K. G. Temple har satt sig noggrant in i detta mysterium. Hela åtta år tog det för honom att skriva boken "The Sirius Mystery". Här ska Du få veta vad han kom fram till!

Första kontakten med Sirius-mysteriet

Robert K. G. Temple har akademisk examen i orientaliska kulturer och sanskrit. Han är medlem i engelska astronomiska sällskapet, har studerat vid University of Pennsylvania i Philadelphia och arbetar med en doktorsavhandling i engelsk historia.

Hur kan en så bildad man ge sig in på ett så suspekt område som att leta efter spår från utomjordiska civilisationers besök på Jorden?

Då Robert Temple kom ut med sin bok, var han helt på det klara med att han skulle stämpas som "en sådan där figur, som tror på små gröna gubbar från världsrymden". Men boken är seriöst menad och författaren anser att det är mycket viktigt, att det underliga bevismaterialet kan läggas fram för allmänheten.

"De som tror på flygande tefat, märker nog inte att jag inte är en av dem", skriver Temple. "Jag är övertygad om att Jorden i detta ögonblick övervakas av en mera avancerad utomjordisk civilisation och jag utgår från att denna övervakning sker automatiskt med hjälp av datorer, som en gång i forntiden blev utplacerade i solsystemet. Jag betraktar de flesta UFO-observationer som missförstånd eller hysteri, men det är möjligt att en liten del av dem kan vara vad UFO-anhängare påstår."

Robert Temple anser att Sirius-mysteriet kan hjälpa oss att tänka i sådana banor, som att det mycket väl kan förekomma utomjordiska civilisationer och han menar att vi inte får förneka möjligheten av att en sådan kan ha bidragit till våra kulturers uppkomst. De Egyptiska och Babyloniska civilisationerna tycks ha dykt upp från ingenstans.

Cirka 3400 f.Kr. förvandlades Egypten från en stenålders stamkultur till två välorganiserade monarkier med skrivkunighet och förmåga att uppföra monumentalarkitektur. Detta skedde under en förhållandevis kort tid.

Arkeologerna har också haft svårt för att förklara de stora likheterna mellan kulturerna i Egypten och Babylonien. De tycks ha ett gemensamt ursprung – men vilket?

"Vi måste ta med den möjligheten i beräkningen, att mänskligheten fick serverat civilisationen på ett fat för sig, av utomjordiska varelser, som efterlämnade spår åt oss att dechiffrera", skriver Robert Temple, "detaljerad information om Sirius stjärnsystem, som bara kan förstås av ett teknologiskt högt utvecklat samhälle, sådant som vårt är idag. Jag är säker på att det är meningen att vi idag ska upptäcka dessa inkodade fakta. Idag är det på tiden att vi förbereder oss att möta den oundvikliga

sanningen, att utomjordiska civilisationer finns, vilka sannolikt är mera avancerade än vi själva. De har en teknologi, som gör det möjligt att resa mellan stjärnorna. Vi måste allvarigt överväga tanken på att intelligent varelser från andra platser i galaxen redan har besökt Jorden och känner till vår existens och övervakar oss med satellit från någon plats i vårt solsystem och som kanske har för avsikt att återvända hit för att se hur det går med den civilisation, som de en gång grundat."

Första gången Robert Temple kom i kontakt med Sirius-mysteriet var genom boken "African Worlds". Här stod det att läsa om dogonernas kosmologiska teorier.

Hur kunde ett primitivt folk ha dessa kunskaper? Det var denna frågeställning, som ledde Robert Temple in på den långa forskningen kring dogonfolket, Sirius stjärnsystem och besök av utomjordiska civilisationer i forntiden.

Dogonfolkets märkliga kunskaper

I södra Mali, i Västafrika, lever ett fattigt jordbruksfolk som till utseendet inte skiljer sig från de stammar, som bor i grannskapet. De kallas för dogonfolket och det märkliga med dem är att de besitter detaljerade astronomiska kunskaper om en stjärna, som är osynlig för blotta ögat, men som man idag kan iakttä med ett modernt teleskop.

Stjärnan som dogonerna beskriver, kallas hos oss för Sirius B och är dubbelstjärna till Sirius A, som också kallas för Hundstjärnan i stjärnbilden Stora Hunden.

Dogonerna kallar Sirius B för

"Po Tolo", vilket också är namnet på det allra minsta gräsfrö, som de känner till. De kallar den så, därför att de vet att Sirius B är "det minsta som finns". Detta är helt riktigt ur modern astronomisk synvinkel. Stjärnan är nämligen en vit dvärgstjärna, den minsta sorten av våra synliga stjärnor. Först 1970 kunde man ta foton av Sirius B, men dogonfolket berättade om den för franska antropologer redan under 1930 och -40-talet. Det var vid detta tillfälle, som de också berättade, att de fått sina kunskaper av besökare från ett annat stjärnsystem.

Förutom att dogonfolket vet om att Sirius B är liten, så vet de också om att stjärnan är tung, vit, kretsar runt sin egen axel, att dess omloppsbanan runt Sirius A är 50 år och att omloppsbanan är elliptisk.

Första gången västerländska astronomer överhuvudtaget upptäckte denna vita dvärgstjärna var år 1844. Vissa oregelbundna rörelser hos Sirius A tydde på att den var en dubbelstjärna, som påverkades av sin tvillingstjärnas dragningskraft.

Dogonfolket har haft sina kunskaper om Sirius B sedan ca 5000 år tillbaka. Deras kunskaper är desamma, som de gamla egyptierna besatt i fördynastisk tid, över 3200 år före Kristus. Det är nästan helt klart, att denna afrikanska stam, tillsammans med tre andra likartade stammar som också har samma kunskaper, härstammar från Egypten både genetiskt och kulturellt.

Detta primitiva folk har också andra astronomiska kunskaper, som är märkligt korrekta för att komma från ett folk

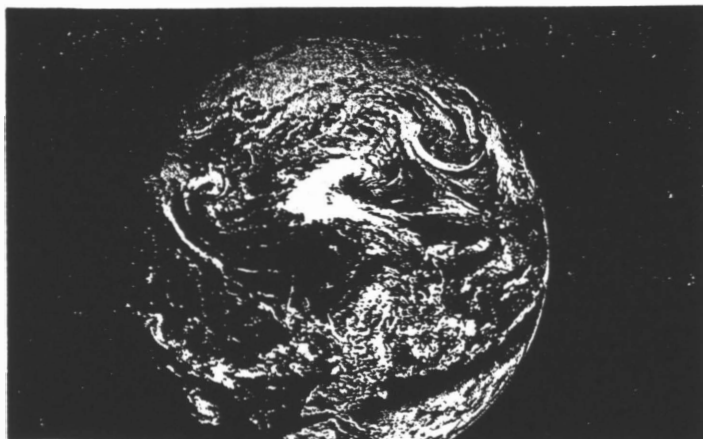

Foto: NASA

utan teleskop och teknologisk utveckling. De känner bl.a. till att månen är torr och död, att det finns ringar runt Saturnus, att planeterna rör sig runt solen och att Jorden rör sig runt sin egen axel. Detta är mera än vad våra europeiska förfäder visste. Dessa trodde som bekant, att himlen och stjärnorna snurrade runt Jorden.

Det finns liv i universum

Dogonfolket är helt övertygade om att det finns intelligent liv i hela universum: "Det finns varelser som lever på andra jordklot, såväl som på vårt eget!"

Förutom Sirius B, påstår dogonerna, att det i Sirius-systemet också finns en tredje stjärna, som de kallar för "Emme Ya". Runt denna stjärna skall det finnas ett jordklot, som är bebott. Denna stjärna är ännu inte upptäckt av västvärldens astronomer.

Sirius B är för detta folk universums axel och den första stjärna som Gud skapade. All materia och alla själar anser de ha skapats ur denna genom en invecklad spiralrörelse. Dogonerna menar också att alla själar "dras från Po Tolo till Emme Yas", oavsett sin slutgiltiga destination.

Alla sina kunskaper har de enligt egen utsago fått från den utomjordiska civilisationen från Sirius stjärnsystem. Dogonerna kallar "sirianerna" för "Nommos" och menar att dessa kom till Jorden som "frälsare och andliga väktare".

Nommos var amfibiska varelser, en blandning av människa och fisk utseendemässigt och en gång i forntiden landade de på Jorden nordost om dogonernas nuvarande hemland d.v.s. åt det håll där Egypten befinner sig.

Nommos ankomst

Enligt dogonernas beskrivning

av Nommos landning, så rör det sig om en tekniskt högt utvecklad kultur, som de haft besök av.

Det berättas att farkosten snurrade och virvlade, förde oväsen och åstadkom vind samt att den "sprutade blod", vilket måste vara en hänsyftning på raketaavgaserna.

En ny stjärna (moderskeppet?) syntes på himlen medan Nommos befann sig på Jorden. Efter själva landningen drogs farkosten av en fyrbent varelse till en håla, som fylldes med vatten tills farkosten flöt. Efter som dessa utomjordingar var amfibiska varelser, behövde de vatten omkring sig för att kunna leva.

Dogonfolket hävdar att Nommos var sända till Jorden av universums gud för att hjälpa och övervaka människorna.

Då Nommos åter lämnade Jorden, försvann den nya stjärnan och dogonerna fick veta, att de en dag skulle återvända. Tecknet på deras ankomst skulle då bli, att en speciell stjärna skulle lysa på himlen igen, liksom i forntiden.

Fick babylonerna besök av "Nommos"?

I Babyloniens historia berättas det också om amfibiska varelser, en blandning mellan människa och fisk, som kommit till Jorden för att hjälpa och lära människorna. De anses ha landat i Röda havet och deras ledare kallades för Oannes.

Dessa varelser finns beskrivna i texter från 200-talet f.Kr. och de lär ha varit fruktansvärt motbjudande att titta på, men de gav människorna många insikter i litteratur, vetenskap och konst genom sina samtal. De lärde dem att bygga tempel, stif- ta lagar och göra beräkningar med geometri. Då solen gick ner återvände de till havet, som var ett livsnödvändigt element för dem.

Om babylonerna haft behov av att hitta på en myt om civilisationens ursprung, så hade det varit naturligare om de valt någon strålände gudom eller hjälte som grundare i stället för dessa väsenden, som hela tiden beskrivs som avskyvärtäckliga till utseendet.

Den babyloniske prästen Berossus, vilken hade stor respekt för sanningen, skildrar dem så här: "Hela djurets kropp var som hos en fisk och det hade under fiskhuvudet ett annat huvud samt fötter som liknade en människas, fastvuxna i fiskstjärten. Rösten och språket var mänskligt."

Det råder inget tvivel, om att det finns stora likheter mellan dogonfolkets beskrivningar av Nommos och babylonernas berättelser om Oannes. Finns det någon möjlighet, att de båda skildringarna verkligen kan gälla samma händelse? Det är mycket troligt att så kan vara fallet, eftersom dogonfolket ursprungligen kom från en plats som inte låg så långt ifrån Röda havet.

Sirius som sol

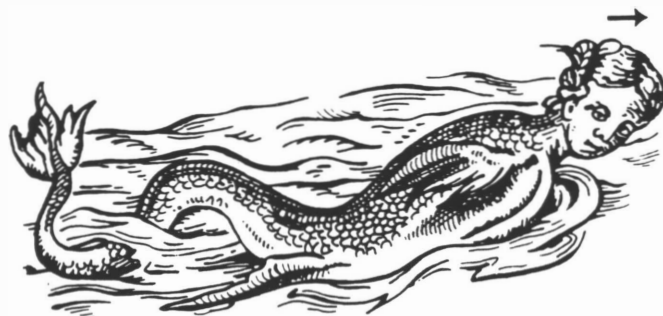
Robert Temple har i boken

också utifrån moderna astronomiska kunskaper funderat över hur Sirius-stjärnorna skulle vara som solar betraktade och om det finns någon rimlig möjlighet, att det kan finnas liv på en satellit kring någon av dem.

Precis som dogonerna beskriver, roterar Sirius B runt Sirius A i en elliptisk bana. Sirius A är en stor ljusstark stjärna, vars massa är en och en halv gång vår egen sols. Den är 35 gånger ljusstarkare än solen. En planet skulle därför tvunget behöva befinna sig längre bort från Sirius, än vad Jorden gör från vår sol, om den skulle vara beboelig.

Från en sådan planet skulle Sirius te sig betydligt mindre på himlen än vad vår sol gör, men ändå vara minst lika varm. Med tanke på planetens värme skulle det vara fördelaktigt för eventuella levande varelser, att uppehålla sig i vatten. Det är därför inte otänkbart, att amfibiska varelser med intelligens skulle kunna utvecklas.

Robert Temple framhåller att de i så fall måste vara något slags däggdjur, för att kunna utveckla en hjärnstorlek och andra egenskaper, som är nödvändiga för intelligens. Han tror att

varelserna på en sådan planet mycket väl skulle kunna se ut som delfiner med armar och händer

Det finns ingenting som säger, att inte deras hjärnor skulle kunna vara mycket bra på att lösa abstrakta matematiska problem och kanske också utveckla telepatiska förmågor. Deras vistelse i vatten skulle dessutom vara en fördel vid rymdfärder, eftersom denna påminner mer om det tyngdlösa tillståndet än vad landdjurstillvaron gör.

Tror du på innehållet i boken?

Då Robert Temple fått sin bok antagen till publicering och skulle möta sin bokförläggare för första gången, fick han först av allt frågan: "Tror du själv på det som du skrivit?"

Så här blev Temples svar: "Ja, det gör jag. Jag har blivit övertygad genom min egen forskning. Till att börja med undersökte jag bara. Jag var skeptisk. Jag var på jakt efter lögnar och bedrägeri och tänkte att det inte kunde vara sant. Men så fann jag allt fler bitar som passade samman. Och svaret är: Ja, jag tror på det!"

"The Sirius Mystery" finns översatt till en mängd olika språk. Den version som vi plockat den största delen av våra fakta ur, är en norsk förkortad variant, som är utgiven på Regnbueforlaget under namnet Siriusmysteriet av Robert K. G. Temple. □

Man blir inte visare
för att man äldras -
Man blir bara äldre
av dårskap.
(Manuel Arciniegas)

UFO- kontakt med Ryssland.

-Mats Nilsson-

Det är inte det lättaste att hålla kontakten med Ryssland och de andra baltiska länderna. Då jag väl fått iväg några brev, dröjer det för det mesta mellan 6-8 månader innan svaren kommer. På ett par veckor har jag fått iväg information om UFO-Sverige mm. Så är det samma väntan igen. Då förstår ni hur svårt det är att upprätthålla den röda tråden. Nu vet ju alla också, hur svårt det är i dessa länder och det innefattar även postgången, som man kunde läsa om i UFO-Aktuellt nr 2-92.

Den glesa vrevskörden till trots, har jag en del nyheter att komma med. Först till gruppen UFONICS i St. Petersburg. Deras medlemstidning "SPECTRA" har under sommaren haft en stor artikel om schweizaren Billy Meyer och hans "UFO-foton". Nu kan jag inte uttala mig om artikeln, då min ryska inte är vad den borde vara och jag ännu inte hunnit få iväg något för översättning. Jag ställer mig dock tvivlande till att artikeln ifråga skulle vara kritisk, tyvärr.

Vi planerar att få artiklar från rysk UFO-litteratur översatt för att publiceras i UFO-Aktuellt. Likaså kommer vi att översätta eget material och skicka över till våra ryska och baltiska vänner. UFONICS talesman Constantin Covalkovsky är mycket positiv till kontakten med UFO-Sverige, sade han i sitt senaste brev.

Det är också av värde att notera, att man i Ryssland har ett "UFO-fönster" av liknande typ som Hessdalen i Norge och Dalarna i Sverige. Området heter Pamir och där ligger ett bergsmassiv, som torde få oss Hessdalen-resenärer att olekna. Platsen för observationerna heter "Hissar-mountains". Pamirs bergskedja kan räknas till västra delen av Himalaya. Värmast kända stad är Tashkent, som ligger ca. 50 mil nv Pamir.

Fenomenet har hållit på sedan 1990 av och till. Även 1991 hade man en hel del observationer och nu har man alltså företagit en expedition dit. UFO-Sveriges kontakt i UFONICS har nyligen kommit hem från den, bara för att planera ännu en inom snar framtid. Jag har inte fått några detaljer, typ utseende, form, rörelsemönster etc. Inte heller om man haft några mätinstrument liknande dem vi hade i Norge. Det skall dock bli mycket spännande att följa fortsättningen på "Project Hissar-Mountains".

nu till en annan nyhet:

Den 15 oktober dämp det ner ett brev till UFO-Sverige från Moskva. Avsändaren var Scientific Research Center. (Grundat dec. 1991) där man annonserade om en helt ny tidskrift. Den kommer att heta "AURA-Z" och skall ges ut som kvartalstidning. Första numret beräknas vara ute under mars-93. Varje nummer består av drygt 100 sidor faktaspäckat material, rörande UFO, parapsykologi, polergeist, ut ur-kroppen-upplevelser, nära-döden-dito, alternativ medicin och mycket mer. Den kommer att bli rikt illustrerad och ges ut på sex språk. Förutom ryska blir det engelska, franska, tyska, italienska och spanska. Priset kommer att ligga på \$33, ca 200 kr. En tredjedel av materialet i AURA-Z kommer att behandla UFO. Bl.a. intervjuer med observatörer, presentation av olika fall, undersökningsresultat av påstådda landningsplatser.

Utsutom kommer man att ge ut AURA-Z DIGEST. Den är planerad till en gång i slutet av varje år, och kommer att innehålla material samlat från 200 tidningar, tidskrifter och magasin från den tiden Ryssland var Sovjet och isolerad bakom järnridån. Kanske kommer man att kunna läsa om saker rörande UFO och parapsykologi som

tidigare aldrig kommit utanför "Sovjets" gränser.
AURA-2 har egentligen namnet (översatt) "Russian UFO-logical and Paranormal Journal".

Allt tyder på att det inte är amatörer bakom varken föreningen eller tidningen. Troligen blir det något i stil med vår egen Illustrerad Vetenskap.

Källan till dessa uppgifter, kommer direkt från AURA-2's ans. utg. Alexander Avshalumov. Jag har skrivit och förklarat min och UFO-Sveriges glädje över nyheten och att vi genast ställer oss till skaran av de, som vill ha utbyte och samarbete med dem, eftersom man tydligt framhåller att möjligheter till tidskriftsbyte föreligger.

Jag kan bara önska Alexander A. och hans medarbetare lycka till och hoppas det blir en långvarig, framgångsrik tidskrift.

I skrivande stund, har jag fått veta, att en bekant till mig skall resa till Ryssland i sommar, han kommer även att besöka de områden, där UFO-aktiviteten är som störst, som ni kan läsa om här ovan. Kanske kan vi framöver få bilder från Pamiromr.

OB8!

24-11-92 kommer
Clas Swahn. Vi träffas
hos budnen kl. 1830!

Välkomna

Tackar som vanligt redanstående
för gratis hjälp med kopior o.d.

